

1022.

MIDNATS-
SJÆLEN

En af
Sæsonens smukkeste
og i enhver Henseende
betydeligste Film
fra

**Nordisk
Films Co.**

Publikums — og Gratiernes — Yndling

Fru Clara Wieth

i den kvindelige Hovedrolle, Godsejerdatteren Aline Marlow.

Hendes Fætter, Lægen Bodo Marlow, spilles af
Hr. Anton de Verdier.

89
Pangella Victoria 18 Juli 1917

PERSONERNE:

Franz. Marlow, Godsejer Hr. Erik Holberg
Aline, hans Datter Fru Clara Wieth
Bodo Marlow, Læge, hans Nevø... Hr. Anton de Verdier
Birgitte Michels..... Fru Ise Morssing

J. Martinus Nielsen
Midnatssjælen.

GODSEJER Marlow har i adskillige Aar været Enke-
mand, og hans eneste Barn, den 12-aarige Aline,
som er hans eet og alt, er derfor bleven noget for-
kælet og egenraadig.

Hun tyranniserer fuldstændigt Faderen, — og da hendes
Fætter, den unge Læge Bodo Marlow, bliver Feriegæst paa
Godset, kommer han selvfølgelig ogsaa til at danse efter hendes
Pibe. Da han imidlertid holder meget af sin kvikke og viltre
Kusine, underkaster han sig villigt hendes Tyranni, og til at
begynde med tyder alt paa, at hans Ferie vil faa et særdeles
fornøjeligt Forløb.

Men saa indtræffer der en uhyggelig Begivenhed, der brat
faar al Munterhed til at forstumme.

Godsejeren vil anskaffe sig en ny Ridehest, men det ædle
Dyr, han bestemmer sig for, er ganske ungt og slet ikke redet
til. Han vil — trods Bodos Protest — alligevel prøve at ride
det, og som den dygtige Rytter han er, lykkes det da ogsaa
at faa Krammet paa den ellers saa uregerlige Hest. De Tilstede-
værende tiljubler ham deres Bifald, og Bodo svinger overgivent
med Hatten. Men medens Marlow smilende tager mod de

andres Hyldest, har han et Øjeblik ikke sin Opmærksomhed henvendt paa Hesten, — og da denne pludselig stejler, bliver han slynget til Jorden.

Aline har sammen med sin Guvernante, Birgitte Michels, været Vidne til Katastrofen, og da hun forstaar, at Faderen er kommen alvorligt til Skade, bliver hun ude af sig selv af Fortvivelse. Det viser sig desværre, at Godsejeren ved det voldsomme Fald er bleven dødelig kvæstet, og han naar lige at faa indsat Bodo som Datterens Formynder, før han udaander.

Hans Død bringer Aline helt ud af Sindsligevægt, og hun hævder overfor Fætteren, at det er ham, der har forvoldt Faderens Død, — idet Hesten næppe var bleven sky, hvis han ikke havde svinget med Hatten.

Bodo søger at berolige det ophidsede Barn, men hun lader sig ikke tale til Fornuft, — og ikke en Gang, da hun er bleven bragt i Seng, kommer der Ro over hende.

Den frygtelige Begivenhed har formørket hendes Sind, — og da Midnatstimen kommer, begiver hun sig ind i Faderens Soveværelse, uden at være sig bevidst, hvad hun foretager sig. Ulykkestilfældet er fuldstændigt udsløttet af hendes Erindring, og først da hun som sædvanlig vil kysse sin Fader til Godnat, gaar det op for hende, at hans Livslys er udslukt. — — Hun faar et Nervechoc, — og i en søvngængeragtig Tilstand stiger hun ud ad Vinduet og vandrer videre langs Gesimsen. — —

Bodo og Birgitte Michels, der har talt om Alines Fremtid, bliver fra Haven Vidne til hendes farefulde Færd, men vover ikke at komme hende til Hjælp — for ikke at vække hende og maaske derved foraarsage en Katastrofe.

Til deres usigelige Lettelse ser de da ogsaa, at Søvn-gængerken lidt efter forsvinder ind ad et af de Vinduer, der hører til hendes eget Værelse, — og da de kommer op til hende, sover hun tungt.

Hun vaagner imidlertid, og Synet af Fætteren bringer hende straks i Oprør. Hun gentager ophidset sine Beskyldninger mod ham, — og Bodo forstaar, at han gør bedst i foreløbig at holde sig fjernt fra sin ulykkelige Kusine. Efter at have taget det Løfte af Birgitte, at hun vil være Aline i Moders Sted og stadig holde ham underrettet om hendes Liv og Færden, forlader han Godset. — —

Otte Aar gaar, uden at han genser sin Myndling, hvis Had til ham endnu ikke er svækket.

Gennem Birgitte har han faaet at vide, at Aline er bleven en smuk ung Pige, som forgudes af alle Godsets Folk, — og at hun kun en enkelt Gang, — efter at have været udsat for en større Sindsbevægelse, — er bleven overfaldet af sin gamle Svaghed og har i en Midnatstime gaaget i Søvn.

Bodo, som mener, at det nu er paa Tide, at den unge Pige bliver indført i Selskabslivet, beslutter sig til at opsøge hende for at tale med hende om hendes Fremtid. Han tager

derfor ud til Godset, hvor der netop afholdes en munter Sommerfest, i hvilken Aline deltager.

Tilfældet vil, at Fætter og Kusine mødes i Skoven, og efter de mange Aars Adskillelse genkender de ikke hinanden. Bodo bliver straks indtaget i den kønne unge Pige, der er iført en klædelig Nationaldragt, og hun føler sig da ogsaa draget mod ham, der er saa vidt forskellig fra de unge Mænd, hun kender. Han udspørger hende om Godset og dets Beboere og faar at vide, at de allesammen er til Sommerfest i Skoven.

Han vil dog alligevel begive sig op paa Godset, og Aline viser ham saa den nærmeste Vej derop. Men da han, efter en længere Spadseretur, opdager, at han er naaet tilbage til Jernbanestationen, der var hans Udgangspunkt, gaar det op for ham, at den unge Pige har holdt ham for Nar og ledet ham paa Vildspor. Han tager det som et Fingerpeg af Skæbnen og opgiver at opsøge sin Myndling, som han jo alligevel ikke havde stort Haab om at træffe.

Han skriver saa til Birgitte, at hun og Aline skal komme til Hovedstaden, hvor han har lejet en Villa til dem. — Da Aline saa kort Tid efter atter stilles over for Bodo, genkender hun i ham den Mand, som hun traf i Skoven, og som siden ikke har været ude af hendes Tanker. Og først gennem Birgitte faar hun at vide, at han er identisk med Fætteren og Formynderen, som stadig i hendes Indbildning staar som hendes højtelskede Faders Morder. Hun vender sig med Afsky

fra ham, — og kun ved en meget myndig Optræden fra hans Side, faar han hende til at blive i Byen.

Men hendes Ophold der bliver ikke af lang Varighed. I Selskabslivet kan hun ikke undgaa at træffe Bodo, og skønt hun føler sig forpligtet til at hade ham, maa hun over for sig selv tilstaa, at de Følelser, hun nu er kommen til at nære for ham, er meget langt fra at være hadefulde. Hun kan ikke lade være at føle sig jaloux paa de Kvinder, som han viser den mindste Opmærksomhed, og de modstridende Følelser, der kæmper om Overtaget i hendes Hjerte, gør Samværet med ham ganske uudholdeligt for hende. Uden hans Vidende vender hun sammen med Birgitte tilbage til Godset, — men Bodo er ikke til Sinds at ville blive ved at finde sig i hendes Luner — og følger efter hende.

Han skaffer sig en Samtale med hende og forsøger endnu engang at overbevise hende om, at hendes Had til ham er ganske grundløst, — men hun vil ikke give ham Ret, skønt hendes Hjerte tilskynder hende til at gøre det. Han gennemskuer hende dog og forstaaer til sin Glæde, at Hadet er ved at vige Pladsen for Kærligheden. — Saa er det, at et Telegram kaldet ham tilbage til Hovedstaden. Han naar ikke at faa talt ud med Aline, inden han rejser, men anser det ogsaa for rigtigst at lade hende selv blive klar over sine Følelser.

De Sindsbevægelser, den unge Pige har været udsat for, bevirker imidlertid, at hun ved Midnat atter gaar i Søvn. Nogle

af Godsets Folk bliver Vidne til det, og den næste Dag faar Bodo den frygtelige Nyhed.

Han begiver sig straks paa Vej til Godset, — men naar ikke derud før Midnat, — og da har Aline, drevet af de forunderlige Kræfter, der har taget Magten over hendes Sind, allerede begivet sig ud paa sin ubevidste Vandring, — — — Skæbnen vil det nu saaledes, at hun — mod sin Vilje og Vidende — kommer til at skræmme den Hest, paa hvilken Fætteren kommer sprængende, — og Rytteren slynges til Jorden. I det samme kommer Aline til Bevidsthed, og hulkende synker hun ned ved den haardtkvæstede Bodos Side. Ved Forsynets Styrelse er hun nu kommen til Forstaaelse af, hvor uretfærdig hun har været i sit Had mod Bodo. Han har ikke haft større Skyld i det Ulykkestilfælde, som kostede hendes Fader Livet, end hun har haft i det, som han nu selv er blevet Offer for.

Den tilkaldte Læge konstaterer heldigvis, at der ingen Fare er for den Tilskadekomnes Liv, — og Aline aander befriet op. Hun bliver Fætteren en trofast Sygeplejerske og gør ikke mere noget Forsøg paa at undertrykke den Kærlighed, som hun er kommen til at nære for ham, og som da ogsaa viser sig at være den bedste Lægedom for hendes syge Sind.

Det varer ikke længe, før Bodo atter har genvundet sit Helbred, — og snart efter er han og Aline forenede for Livet.

